

Arrest

**nr. 53 608 van 22 december 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 31 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 23 september 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN HARCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 29 april 2005 een eerste asielaanvraag in die beëindigd werd met een beslissing tot weigering van erkenning van de vluchtelingenstatus en tot weigering van toekenning van de subsidiaire beschermingstatus. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad die op 6 december 2007 gelijkaardige beslissingen trof.

1.2. Op 15 januari 2008 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. De verwerende partij trof een beslissing tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag. Het tegen deze beslissing ingediende annulatieberoep werd door de Raad verworpen op 25 juli 2008.

1.3. Op 14 december 2009 diende verzoeker een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) .

1.4. Op 31 augustus 2010 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.3. vermelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Deze beslissing werd betekend op 23 september 2010. Zij vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Wat betreft de aangehaalde elementen, (zijnde dat betrokkene geen inbreuken pleegde tegen de openbare orde en de bewering dat art. 8 en 3 EVRM hier zouden dienen te primeren), dient er opgemerkt te worden dat uit de aanvraag art 9bis niet kan worden opgemaakt welke van deze elementen nu bij de ontvankelijkheid (lees: buitengewone omstandigheden), dan wel bij de gegrondheid van het verzoek horen. Art. 9bis van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft het over buitengewone omstandigheden om een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de burgemeester van de woonplaats waar hij verblijft in België en niet om een verblijfsmachtiging te verkrijgen in het Rijk. Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. Met andere woorden: de buitengewone omstandigheden mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde. Er dient vastgesteld dat de advocaat dit onderscheid niet respecteert voor wat betreft bovenstaande elementen. Indien echter geoordeeld zou worden dat deze elementen toch bij de gegrondheid zouden behoren dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Wat de vermeende schending van art. 3 van het EVRM betreft dient opgemerkt te worden dat de bescherming verleend via art. 3 van het EVRM slechts in buitengewone gevallen toepassing zal vinden. Hiervoor dient verzoeker zijn beweringen te staven met een begin van bewijs terwijl in casu het enkel bij een bewering blijft en dit niet kan volstaan om een inbreuk uit te maken op het vernoemde artikel 3. De algemene bewering wordt niet toegepast op de eigen situatie. De loutere vermelding van het artikel 3 EVRM volstaat dus niet om als een grond voor regularisatie weerhouden te worden.

Wat het invoeren van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is daar betrokkene niet aantoonde dat er nog andere familieleden van hem in België verblijven. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op criterium 1.2 van de vernietigde instructies van 19 juli 2009. Betrokkene voldoet echter niet aan de gestelde voorwaarden om hiervoor in aanmerking te komen.

Betrokkene diende op 29.04.2005 een eerste keer een asielaanvraag in. Op 06.12.2007 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Op 15.01.2008 diende betrokkene een tweede keer een asielaanvraag in. Op 19.02.2008 besliste Dienst Vreemdelingenzaken tot een weigering van in overwegingname van een asielaanvraag. In totaal duurde de eerste asielprocedure 2 jaar en iets meer dan 7 maanden en de tweede asielprocedure duurde iets meer dan 1 maand en dus niet de vooropgestelde 5 jaar die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van een lange asielprocedure. Betrokkene had eveneens geen procedure bij de Raad van State of een aanvraag tot regularisatie hangende op 18.03.2008 en voldoet bijgevolg niet aan de opgestelde voorwaarden om in aanmerking te kunnen komen voor regularisatie op basis van een langdurige asielprocedure (procedure bij de Raad van State en/of regularisatieaanvraag moet hangende zijn op 18.03.2008).

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

Qua verblijfsduur zou betrokkene enkel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij legt een werkbelofte en interimcontracten en loonfiches uit het verleden voor. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontracten zijn.

Het feit dat betrokkene sinds 28.04.2005 in België verblijft, Nederlandse les, een cursus maatschappelijke oriëntatie en een cursus 'basistechnieken zaal en esthetisch dekken van een tafel' zou hebben gevolgd, al zijn sociale en economische belangen in België zou hebben gevestigd, sociaal verankerd en werkbereid zou zijn, tal van contacten zou hebben met Belgen en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

1.5. Op 23 september 2010 werd het getroffen bevel om het grondgebied te verlaten betekend onder de vorm van een bijlage 13. Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Op 19.02.2008 besliste Dienst Vreemdelingenzaken tot een weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 19.02.2008. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land"

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van artikel 3 EVRM.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Zoals reeds supra gesteld bevindt verzoeker zich reeds meer dan 5 jaar in een onzekere verblijfs-situatie.

Gelet op de situatie in diens vaderland, waar een hoge graad van werkloosheid en politieke instabiliteit heerste, heeft verzoeker bij zijn aankomst in België vastgesteld dat hij hier in staat was een betere toekomst uit te bouwen.

Er wordt aldus aan verzoeker het recht ontnomen op een normale, sociale en volledige integratie zodat de onredelijke lange behandelingstermijn een schending uitmaakt van artikel 3 EVRM. (Kort Ged. Namen. 24 maart 2006, T Vreemd 2006, 348)"

2.2. Waar verzoeker verwijst naar de schending van artikel 3 EVRM, dient de Raad vast te stellen dat hij zich uit eigen beweging naar België heeft begeven om asielaanvragen in te dienen. Hij wist dat zijn verblijf in het kader van deze procedures voorlopig was en dat hij bij een negatieve beslissing het land moest verlaten. De verzoekende partij heeft zelf verkozen meerdere jaren illegaal in België te verblijven, zodat het nadeel dat haar berokkend wordt door een langdurige onzekere verblijfssituatie niet het gevolg is van de bestreden beslissingen. Verder ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissingen op zich een foltering of mensonterende behandeling of straf vormen voor verzoeker in de zin van artikel 3 EVRM, minstens toont verzoeker dit niet aan. Het gegeven dat verzoeker negatieve beslissingen ontvangt waar hij positieve beslissingen verwacht, kan op zich geen schending vormen van artikel 3 EVRM. Waar verzoeker verwijst naar een uitspraak van een rechter zetelend in kortgeding inzake een onredelijk lange behandelingstermijn, dient de Raad op te merken dat voor zover kan worden aangenomen dat verzoeker doelt op een lange behandelingstermijn van zijn aanvraag om verblijfsmachtiging, verzoekers aanvraag om verblijfsmachtiging blijkt het gestelde in punt 1 binnen een periode van acht maanden behandeld werd, wat gezien het groot aantal ingediende aanvragen om verblijfsmachtiging die de verwerende partij dient te verwerken, de Raad niet als een onredelijk lange behandelingstermijn voorkomt.

Het eerste middel is ongegrond.

2.3. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van artikel 8 EVRM.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Verzoeker diende op 14.12.2009 een verzoekschrift conform Art. 9 Bis in. (Stuk 3)

Verzoeker heeft zich, ondanks diens onzekere verblijfssituatie, reeds 5 jaar getracht te integreren in de Belgische samenleving hetwelk duurzame sociale bindingen heeft teweeggebracht die hij gedurende zijn verblijf alhier ontwikkeld heeft. (zie bijgevoegde stukken)

Verzoeker is er dan ook van overtuigd dat er mogelijkheden tot regularisatie bestaan overeenkomstig Artikel 9 Bis van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker heeft immers vanaf zijn aankomst in België ten zeerste werk gemaakt van zijn integratie in de Belgische samenleving, waarin hij zich wel degelijk profileerde en hierbij niet onopgemerkt bleef.

Deze integratie van verzoeker heeft zich op allerlei vlakken afgespeeld.

Vooreerst was hij zich maar al te goed bewust van het feit dat integratie en het actief kunnen deelnemen in onze samenleving, ook inhield dat hij de Nederlandse taal zo snel mogelijk diende aan te leren, en daarom heeft hij zich kosten noch moeite gespaard om zowel via officiële kanalen, als door zelfstudie het Nederlands aan te leren.

De door verzoeker gevoegde attesten alsmede verklaringen van bureaus, kennissen en vrienden, bevestigen zijn goede kennis van de Nederlandse taal op heden. (stuk 4)

Verzoeker heeft dan ook op heden een niet miskenbare kennis van het Nederlands opgebouwd.

Daarenboven volgde verzoeker met succes een cursus maatschappelijke oriëntatie. (stuk 5)

Het ontbreekt verzoeker daarbij tevens geenszins aan energie en sociale wellevendheid.

Op arbeidsviak mag niet onopgemerkt voorbijgegaan worden aan het feit dat verzoeker vanaf het ogenblik dat deze zich bewust was dat ook werken in onze samenleving onontbeerlijk was, nu hij in zijn eigen levensonderhoud wenste te voorzien, het nodige heeft gedaan waar hij sedert april 2005, en dit ondanks zijn illegaal statuut, steeds getracht heeft door hard te werken de eindjes aan elkaar te knopen en rond te komen. (stuk 6)

Sedert april 2009 tot op heden werkt verzoeker als sous-chef bij (...) waar hij als een onmisbare 'werkkracht' wordt beschouwd. (stuk 7- 11)

Verzoeker beschikt over voldoende toereikende bestaansmiddelen en tevens over een ziekteverzekering. (stuk 12)

Op sociaal vlak heeft verzoeker zich steeds op intensieve wijze gemengd onder de Belgische bevolking, en tengevolge van deze open en geïnteresseerde mentaliteit heeft hij een grote vrienden- en kennissenkring opgebouwd die hem willen steunen en helpen. (Zie bijgevoegde stukken)

Deze Belgische vrienden en kennissen leerden verzoeker duidelijk als een aangename en gedreven persoon waarden. waarbij verzoeker omschreven wordt als 'vriendelijk' en gediensig.

Dat juist door zijn intense omgang met Belgen en uiterst gedreven wil om zich voor 100 % te integreren, zijn vrienden en kennissen verzoeker dan ook willen steunen omdat zij een verwijdering uit België als inhumain beschouwen, zoals blijkt uit de gevoegde stukken.

Verzoeker komt bij de Belgische bevolking helemaal niet over als een profiteur, maar wel als hardwerkende mens die een diepe indruk nalaat, en waar zelfs onze gemeenschap een voorbeeld kan aan nemen.

Gelet op het voorgaande kan er zonder twijfel gesteld worden dat verzoeker op zeer intensieve wijze is overgegaan tot de verinnerlijking van onze Belgische taal, zeden en gewoonten, en zich de Belgische samenlevingsnormen in hoge mate heeft eigen gemaakt op economisch, sociaal en cultureel terrein en op de andere terreinen van het maatschappelijk leven.

Dat er dan ook aan de integratie van verzoeker geenszins kan getwijfeld worden.

Dat de huidige vordering van de Dienst Vreemdelingenzaken tot verwijdering van het grondgebied dan ook als zeer onrechtvaardig voorkomt.

Dat verzoeker hier immers een familieleven heeft opgebouwd omringd door kennissen en vrienden.

Gelet op het supra geschetste is het uiteraard onmenselijk voor verzoeker om in dit stadium van integratie, na een zulk en langdurig verblijf in België, gedwongen terug naar zijn land van herkomst te gaan.

Voor hem zou dit werkelijk een trauma betekenen, en dit in het bijzonder nu hij zich juist alhier zo goed ontwikkelt.

Verzoeker heeft geen enkele binding meer met zijn land van herkomst en is intussen volledig geïntegreerd in de Belgische samenleving."

2.4. Waar verzoeker in een uitgebreid overzicht herinnert aan de elementen die zijn zaak kenmerken, hierbij verwijst naar stukken gevoegd bij zijn verzoekschrift, besluit dat aan zijn integratie geenszins kan getwijfeld worden, betoogt dat hij hier een familieleven heeft opgebouwd, poneert dat het bevel om het grondgebied te verlaten "als zeer onrechtvaardig voorkomt" en dat de terugkeer naar zijn land van oorsprong een "trauma (zou) betekenen", dient de Raad op te merken dat verzoeker met dit betoog, dat hij in geen enkel opzicht betreft op de motivering van de bestreden beslissingen, geen schending aantoonde van artikel 8 EVRM. Verder kan er nog op gewezen worden dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens met betrekking tot artikel 8 van het EVRM erkent dat de bestuursmaatregelen

inzake de toepassing van de wetten op de controle van de toegang tot het grondgebied en het verblijf beantwoorden aan de legitieme doelstellingen die het recht op het privéleven kunnen inperken (cfr. EHRM 31 juli 2008, nr. 265/07, Darren Omoregie tegen Noorwegen). De controle op de toegang tot het grondgebied behoort tot de soevereiniteit van de verdragsstaten. Artikel 8 van het EVRM legt de verdragsstaten niet de verplichting op om de vrije keuze van de gezinswoonplaats of van de woonplaats voor het uitoefenen van een privéleven van een vreemdeling op hun grondgebied te gedogen. Bijgevolg is een weigeringsbeslissing, gesteund op het gegeven dat iemand niet voldoet aan de voorwaarden om gemachtigd te worden tot een verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, waarbij de instructie van 19 juli 2009 als gedragslijn geldt, zowel legaal als legitiem (cfr. RvS 29 juni 2009, nr. 194 826). Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat er sprake is van een disproportionaliteit tussen zijn belangen enerzijds en de belangen van de Belgische staat in het kader van het doen naleven van de verblijfsreglementering anderzijds. Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA